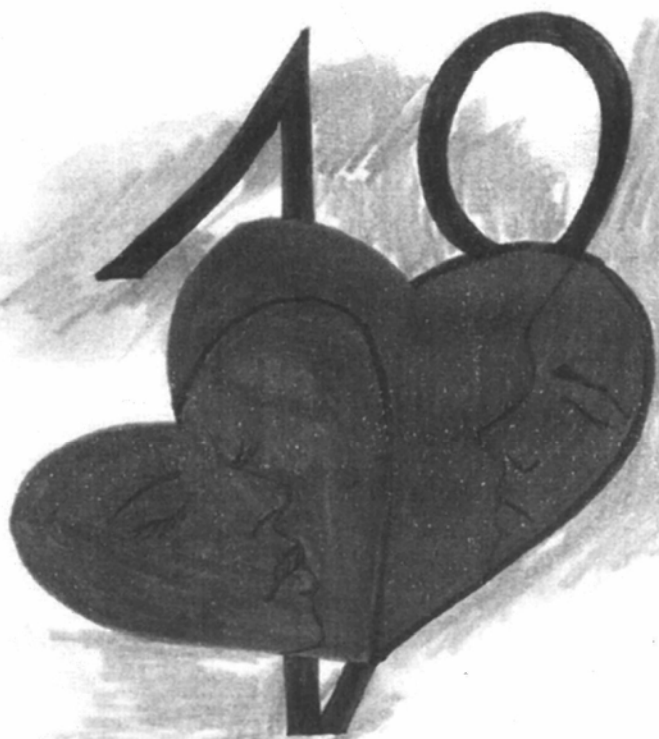

Емилия Ангелова

е просто число

поезия

Емилия Ангелова

19 е просто число

поезия

Художник: Десислава Цуцулова

ЛЯСКОВЕЦ

2013

БЛАГОДАРНОСТИ:

На приятелката ми и ръководител на ЛК “Вдъхновение” към Читалище “Напредък - 1870” Лясковец - Росица Петрова, за вдъхновението да разкрия душата си, и на невероятния млад талант — Десислава Цуцулова, за прекрасните графики.

С обич: Е. Ангелова

©Емилия Ангелова – автор

©Десислава Цуцулова – художник

©Росица Петрова – редактор

©Вася Николова – предпечат

Издават Община Лясковец и НЧ „Напредък - 1870“ – гр. Лясковец

Живописца е поезия, която се
гледа, а поезията - живопис, която се
слуша.

Леонардо да Винчи

ПРЕДГОВОР

ДА ДОКОСНЕШ ДУШАТА С ДУША

Творбите в тази малка стихосбирка не могат да с прочетат без вълнение и размисъл. Те завладяват с искреност и изповедността си, с метафоричния език и ярките образи.

Една необикновено чувствителна душа се вглежда облаците, в лятното небе, слуша дъждовните капки и песента на вятъра. Но чува и своето сърце. А то ѝ нашепва все мъдри слова:

Да не спира да търси хармонията с Всемира!

Да не позволява на своята женска сетивност никога да не заспива!

Да пази милото лице на Любовта във всичките измерения и красота!

Да следва винаги мечтата да търси своята сродна душа! Когато я намери, да почувства, че е постигнала своята изначална съвършена цялост. Да бъде сигурна, че е открила верния път Живота – единствения и неповторимия. Вярата, Надеждата, Любовта ще са винаги с нея.

Пожелавам на поетесата искрени читатели с докоснати с нейните стихове души. Нека числото 19 не бъде вече просто число, дялящо се само на едно и на себе си, а да има стотици делители!

От редактор

МЕЧТИ

И

НАДЕЖДИ

ДЕН

Отварям очи—светлина.

Дошиъл е деня.

Докосвам лъча—топлина.

“Сбогом!” - казвам на съня.

Поглеждам навън—пролетта.

Чувствам света и вървя.

Чувам звука—песента.

Помирисвам цветя.

Наслаждавам се на младостта.

Усещам страстта и горя.

Опитвам сладостта на любовта

и съм готова да заспя.

Затварям очи—тишина.

Отишъл си е деня.

Виждам сребърна луна.

Потъвам във съня.

НОЩ

Обичам нощта!

Тишината на нейните звуци,
светлината на ярка Луна,
самотата на пустите улици.

Обичам нощта!

Песента на щурчетата будни,
тъмнината на синьо небе
и покоят на заспалите къщи.

Обичам нощта!

Да блещукат в тъмата светулки,
да трептят във безкрая звезди,
да обгръщат ме нежни милувки.

Обичам нощта!

Миризмата на тревите уханни,
топлината на мъжки ръце
и дъхът на устните страстни.

Обичам нощта!...

КРИЕНИЦА

Искам да се скрия
в капчица роса
и оттам да виждам
пъстротата на света.

Искам да се скрия
в детската сълза,
да усетя силно
чистотата и невинността.

Искам да се скрия
в морската вълна,
вятър да ме гони,
бързо да летя.

Искам да се скрия
в облак – мекота,
отвисоко да погледам
Майката Земя.

Искам да се скрия
в снежните цветя,
с палави снежинки
красота да сътворя.

МОРЕ

Копнея хоризонта аз да стигна,
където морето докосва небето.
По лунната пътека с теб да тръгна,
ръката моя в твоята да плъзна.

Копнея аз нощта да ни обгръща,
а морски бриз да ни прегръща.
Да вкуся, скривайки лицето,
солта в косите на момчето.

ЧИСТОТА

Стоя до теб – притихнала и млада,
прозира любовта, изпълнила ме цяла,
разголвам си душата, вече съм узряла,
докосни ме, откъсни ме – чиста съм и бяла.

Стоя до теб – така е пожелала
съдбата, заедно ни е събрала.
Дете-жена – пораснала и полудяла.
Погледни ме, целуни ме – твоя съм – вземи ме!

СТРАСТ

Среща, плаж, море,
бряг, копнеж, младеж.
Докосване, изгаряне, отдаване,
шепот, страст, власт.

Смях, страх, грях,
обич, здрач, плач.
Дъжд, роса, сълза,
любов, луна, съдба.

„Сбогом!“ – тръгна по брега...
„Сбогом! – тръгнах си сама...

Свидетел бе само Луната,
как изгревът целуна водата
и бързо заличи вълната
от нашите нозе следата...

СИНЕЗА

Поглеждам в очите ти сини,
такива – като лятно небе.
И грейва любов обозрима
във майчиното ми сърце.

Поглеждам в очите ти сини,
такива – като Черно море.
Прииждат вълни на надежда,
които докосвам с ръце.

Поглеждам в очите ти сини,
такива – като цвете синчец.
Усещам дихание мило,
душата ми сплита венец.

ТЪГА

ОБИЧ

ВЯРА

БЯЛА СТАЯ

Бяла стая – мълчание и студ.
Една любов – обреченост на луд.
Стени от болки и разочарования
са лабиринт за моите желания.

Бяла стая – аз съм с „друг“.
Една мечта – за нея ти си глух.
Затворени в бетонни сдания,
под ключ са моите терзания.

Бяла стая – какъв е крах
съдбата, стъпкана във прах.
Разбирам – такъв е реалния,
а илюзия е моя - мечтания.

БЯЛА СТАЯ – ПРАЗНА СТАЯ.

САМОТА

Тихо е...

Сърцето ми плаче!

Тихо е...

Душата крещи!

Между тези четири стени

от самотата боли!

Отдавна в очите пламъкът гасне,

в гърдите жаравата тлей

и трудно е да осъзнаеш,

че погледът вече не грей.

Тихо е....

Сърцето ридае!

Тихо е...

Душата крещи!

Между тези четири стени

и тишината мълчи!

ТЪЖ

Защо съм аз така унила?

Душата ми тъжи.

Че без да искам съм сгрешила?

Самотата ми тежи!

В живота често аз прощавам

и прошка диря, но уви!

Сърцето си с доверие отварям.

Излъгано, то пак започва да кърви.

Защо съм аз така унила?

Душата ми тъжи.

Какво като съм сгрешила!?

Моля те, прости!

МЪЛЧАНИЕ

Стоим потънали в мълчание.

Неизказани словата
дълбаят страх в душата,
убива ни лъжата.

Стоим потънали в мълчание.

Напира на устата
римуван стих в главата:
„Върни ми свободата!“

Стоим потънали в мълчание.

Истината е в сърцата,
отхвърлям ти ръката.
„Затвори отвън вратата!“

ОБИЧ

ДНЕС! Обичай ме такава днес -
красива, млада, буйна.

С очи игриви, ярки, диви.

ДНЕС! Обичай ме такава днес!

УТРЕ! Обичай ме и утре!

Не толкова красива, но зряла и спокойна.

С очи все още дръзки, но и помъдрели..

УТРЕ! Обичай ме и утре!

ЗАВИНАГИ! Ще ме обичаш ли завинаги?

Когато ще съм бяла, тъжна, уморена.

С очи смирени, светли, мили..

ЗАВИНАГИ! Ще ме обичаш ли завинаги?

ВЧЕРА

Каква за тебе бях?

Слънчева и дръзка!

Косите – буйни водопади,

Очите – бяло вино. Млади!

А сега каква съм?

Огрявам ли? Събуждаш ли?

Прегръщам ли? Потъваш ли?

Омайвам ли? Пиян ли си?

Каква за тебе бях?

А сега каква съм?

АЗ СЪМ!

ПРИЯТЕЛИ

Приятели – предатели лукави,
безочливи, нахални, зли!
Зад маска криете лицето си,
но в очите виждам лицемерие, лъжи.

Приятели – усмихнати и мили.
Такива ли сте вий? Дали?
Надежда търся, вярвам, искам
любов, приятелство, мечти!

ИЗГУБЕН

Търся те...

Усещам твоето дихание,
обгръща ме мъжко ухание.

Търся те...

Обзема ме силно желание...

Няма те...

Знам без никакво съмнение,
че докосвам призрачно видение.

Няма те...

Чувствам болка. Това е мъчение.

Намирам те...

В тишината на бялата стая,
в светлината от свещите – рая.

Намирам те...

В топлината на огъня, който догаря,
в играта на сенките. Сърцето изгаря...

Има те!

НѦ МѦМѦ

О, как ми липсваш мила мамо!

Другар да си ми в тези дни.

Да доверявам мислите си само

и ще спре сърцето да боли.

Вратата в бащиния двор да ми отвориш,

отново да го имам като свой.

С ръката майчина да ме погалиш

и ще почувствам аз покой!

ДЪЖД

Дъжд заваля!

Зачука по прозорците тъжно.

Навън опуствя,

заплака душата ми мъчно.

Дъжд заваля!

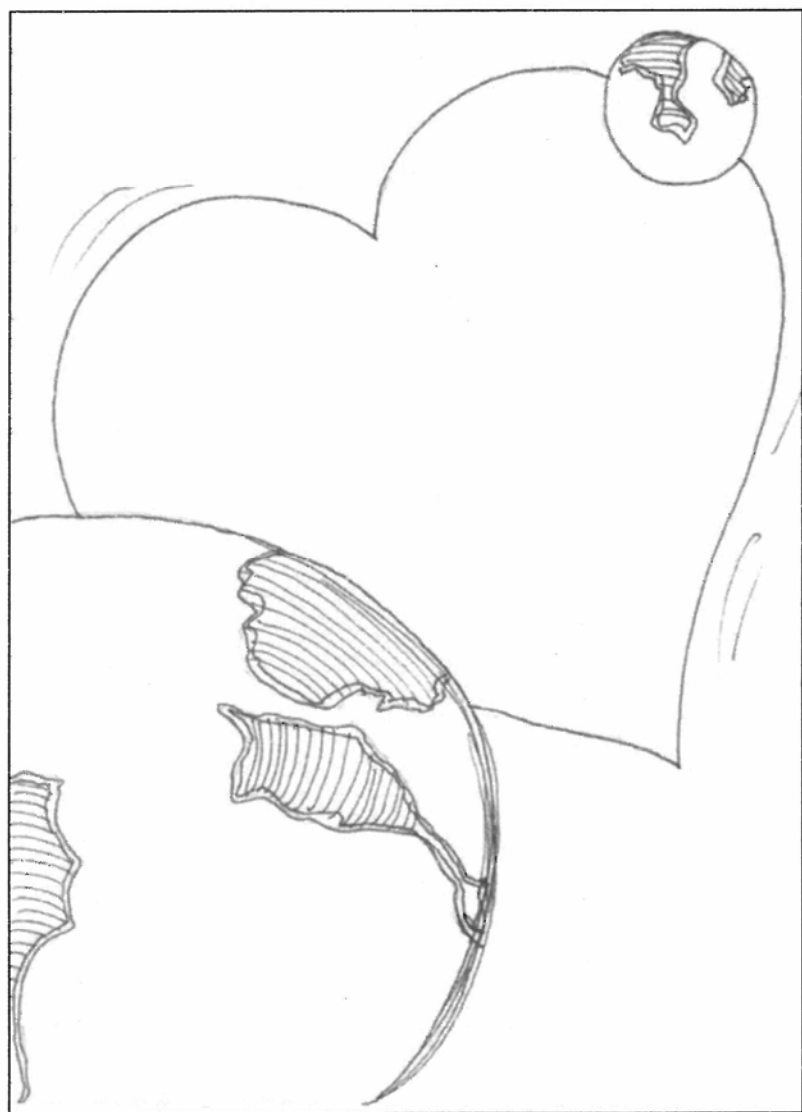
Изпи земята чашата жадно.

Навън заблестя,

отрази лицето ми влажно.

Дъжд заваля!

Пречисти Земя и Душа!

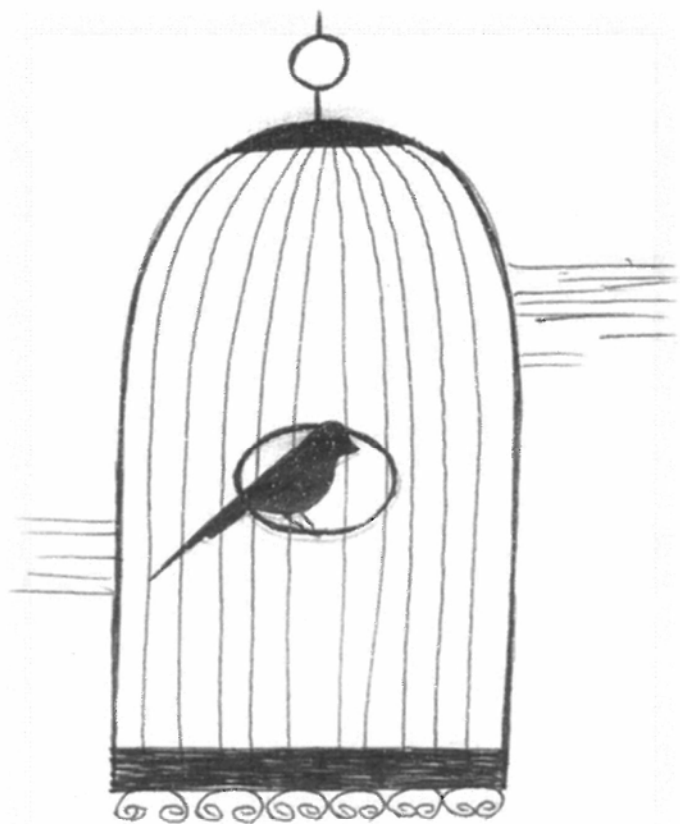
ВЯРА, НАДЕЖДА, ЛЮБОВ

Вярвам в чистата любов,
онази, без сметка и цена,
без ревност, граница, игра,
която тръпне, диша и изгаря.

Надявам се, че тя е тази,
скрита в моето сърце.

Тупти, вълнува, пази
обичта към милото лице.

Любовта е вяра и надежда,
пристан в чувствено море.
Тя щастие, живот зарежда,
е слънчев лъч сред облачно небе.

СЪДЪРЖАНИЕ

Да докоснеш душата с душа 4

Мечти и надежди

Ден 7

Нощ 9

Криеница 11

Море 13

Чистота 15

Страст 17

Синева 19

Тъга, обич, вяра

Бяла стая 22

Самота 23

Тъга 24

Мълчание 25

Обич 27

Вчера 29

Приятели 30

Изгубен 31

На мама 33

Дъжд 35

Вяра, надежда, любов 37

Емилия Ангелова

19 е просто число

Първо издание

Редактор

Росица Петрова

Художник

Десислава Цуцулова

Предпечат

Вася Николова

Издават

Община Лясковец

НЧ „Напредък - 1870“

Лясковец, 2013г.

Това е

Любов изпълва ми очите,

Южнякът вее във косите,

Болката измиват ми сълзите,

Обич грее във гърдите,

Вятър пее ми в ушите!

Анни